

NIERODOWITY (1) ai

I sg m nierodowitym.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nie wywodzący się ze znanego rodu:

*Szereg: »prosty a nierodowity«: Gdyż w Litwie y w Zmodzi ná on czás było iuż wiele domow zacnych możnych y rodowitych [...] Pewna tedy iřta gdyby Gedimin [...] miał Páná řwego Wielkiego Xiędzá Litewřkiego Wićienia zábić/ á po nim człowiekiem prořtym będąc á nierodowitym Xięřtwo Wielkie [...] řwowlonie ořieřć/ vtárliby mu zá raz rogi inřzy Kniáziowie/ Pánowie. *StryjKron* 385.*

Cf **RODOWITY**

AK